

מפירורי בול

ההד

עלה הדו של הקונגרס באונייה העורכים הכבודים הכותבים לתומם ובהרחבת דעת בעתוני-שווצריה התמימים, באזל נתברכה בעתונים תמימים, עתוני-עם סמשי, מעין לוח השנה של סבא דגן, כראש-הגליון סמכיר העורך לקוראיו בלשון השווצרים כיצר סת- קינין סאכלים מסוכחים וטיני-תרנימה, מעשירי חלב ונכינה, ועוד יוספר, כי במלכות-הטינים נוהגים החתן והכלה ביום כלולותיהם ושמהת לבם לנוור יחד קרש, ולכסף מודיע העורך, כי הובאה לבול צפור חדשה שהאיים הקנריים הרחוקים והקורא ווכה לראות בשער-עתוננו את הצפור, את כלוכה ואת השומר שהוסקר עליה, ואם תרצה, ניתנת לך סגולה ברזקה להפטר מ...גולת, בקיצור: עתון לעם היושב בשערים בלא דאנת-יוסם.

והציונות שלה...

"תרבות חזירים"

בין צירי הקונגרס ואורחיו חולקה חור ברת, המו"ל: ועד החנוך בארץ ישראל, ובחזירתו הו נמצאת פסקא הכתובה בדי ח. נ. ביאליק, מעין התרסה כלפי הציונים שהתערבו בנויים וילטרו מסעשיהם: אתם אשר נדמיתם לחזירים שנתפסאו סתרי- בויות זרות! — המלה חריפה למדי, עוברים על פני נלי-הספרים שנתנכב כזה והרות מתענמת: אין מלה עברית במקי- רה ואין מלה אידית במקורה, הכל סתורגם, ובקר-רויות הועמד: — לשם לנלי-?

מסלוחם של ארדיכל-הלשון: ביאליק, שלום עליכם, פרץ, המלה החיה נתגרשה ונשאר המסל הקר, גלולים.

הכל סתורגם, שסן תורק, חזירי- תרכותי, המלה חריפה מדי, אולם קורטוב של אמת יש בה.

שלום אש

השלגרה הודיע כבר, כי שלום אש בא לבקר בהיכל-הקונגרס, בכלל באו טמש- פחת הסופרים רבים וכן שלמים, הגה שניאור, נייטלובסקי, קלצקין, נוסברג, למדן, ביסטריצקי, פרסקי ועוד, מכל הארצות, יש אומרים, כי העברים אטרים לקשור קשר: כנוס של קונגרס התרבות העברית בא"י, קונגרס של סופרים, משחקים, מורים ועוד, אולם שלום אש אין לבי לעניני-ספרות, הוא חור מא"י והוא יודע את מעמדה, הוא הולך מויצמן לסט"סן ויז ומיוז לאופישקין, נצנץ בתוכו רעיון: שהקונגרס יכריו על קרן מיוחדת להציל את מחסרי-העבודה, להושיב ששת

אלמים סחם על הקרקע, הדבר הוא בחינת פקח נפש.

עשרת השבטים

בקונגרס נתכנסו עשרת השבטים שנשבו בין העכוים, אחים רחוקים נתקרבו, כי נאבק הרעיון המלכר בכר ויוכל לו.

אחד מהם אלפונסו סציפיצי איש פירינצה, חסון, ארום-זקן, נאה, מעל הבימה נשמע קולו, מעט מנוסנס אולם בחרוה, כי דבורו — עבריני, הציונות היא לו תחיה, תחית הלשון העברית, הוא מבקש סאת הצירים לצאת בעקבותיו, כי גם הוא לא ידע את השפה ויצא לכבוש אותה, יש גם פרנקו רוסנה מבולגריה וחיים בדיחי סת"סן, בא נש שליח-ישראל מאוסטרליה, עבר אדחות-ימים וכרכים חמשה שבועות תמימים, כדי לראות את הקונגרס.

אפשר שהאנשים האלה הם מעין נוי לתפארת הקונגרס, אולם הם גם סמל להתלכ- רות, למענלי-האחדות הגדולה.

מלתא דבדיחותא

מתלקט גם תל של מליצות נאות, סכונפות, ברקייכטוי, שעשועי-לשון — ס, מ'כהה להם כמקילוב? כנאום-אזכרה להרצל אמר: שמו של הרצל היה תיאודור, סתת יה, דורון של הקכ"ה, את נאום-המתיחה טיים במלים: הנענו עד משכר, אולם אני תקוה, כי מעו יצא מתוקן.

כשדבר אב, נולד ברנ והפליג בשכרם של הציונים האמריקאים ששוב שעביו בידים טמש, שפע אותו ריטוב: הנקל לעלות לבחינת-גביר אילם קשה לעלות לבחינת-חכמי.

איבנר מבוקובינה נשא את מדברותיו על הקונגרס הראשון ויחד את דבורו על מוצקין לאמור: הוא היה צעיר וקטן, הוא היה צעיר, נשאר קטן ונעשה גדול.

על הבימה עוסר ציר, חבר לאחת מטיעות המיעוטים, זמנו עבר ומוצקין מצלצל וסבקשו להסתלק, הגואם קורא: הנני מבקש

גמך, הי מוצקין, כי תגן על זכויות המיעוטים שלנו...

עולי-רגל

וגם הפעושות חונים פה, רובם זקופים, צהובי-שזר, תלבישת צופית, חשופי-רגל, שזופי-פנים, חוצפנים, יש וסרדרדת קריאה, מזעקת: חבריא, התלקטנו! כולם סתכנסים כיהרף-עין, פרחי- צופים הם שכאו סתפיצות-ישראל במערב, קצתם חברי, קדימה! באו מאסן, ועלד ברנל, באולה, והלכו חמשה-שכעות תמיסים, קצתם באו ברנל מוינא המעטירה, וגם מסראנ הכירה ואף סצרטת הסרינה.

רואים בעליל, כי הציונות היא הצלה יחידה ליהודי-המערב, סח לי אמריקאי צעיר: אתם, טוב לכם, הרי גם שפה לכם, גם הטון, ואילו אנו — מאי?

חונים פרחי-הכהונה, עולי-רגל הפעוטים ובעבור ז'בוטינסקי על יד המחנה הצעיר דומה כאילו נפנסו על פניהם כנפיר-אגדה.

י. מ. נימן